

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCE-INDIE

BRAMWELL BOOTH, GENERAAL.

WILLIAM BOOTH, STICHTER.

W. PALSTRA, KOMMANDANT.

29STE JAARGANG NO. 6.

Internationaal Hoofdkwartier
101 Queen Victoria St. Londen E. C.

1 JUNI 1928.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië Javastraat 16 Bandoeng.

PRIJS 10 CENT

FEESTELIJKE OPENING VAN DE UITBREIDING VAN HET WILLIAM BOOTH VROUWEN- EN KINDERZIEKENHUIS, TE SOERABAJA.

Woensdag, den 2en Mei 1928 staat in de annalen van het William Booth Vrouwen- en Kinderziekenhuis met gulden letters aangeteekerd, want dien dag traden eindelijk de wenschen van de Directrice dier inrichting alsmede, die van de zuster-verpleegsters in vervulling en werden de beide nieuw gebouwde vleugels, waardoor aan het ziekenhuis een belangrijk grootere capaciteit wordt gegeven, officieel geopend, in tegenwoordigheid van vele belangstellenden, waaronder de meest vooraanstaande personen van Soerabaja. Het was een goede gedachte, voor de openingsplechtigheid een open ontvangloods te bouwen, en met de vlaggenversiering en het groen, dat met kwistige hand aangebracht was, alsook door de schitterende verlichting, maakte het geheel een vreugdevollen en feestelijken indruk.

Onder de vele belangstellenden, welke aan de vriendelijke uitnodiging tot het bijwonen van deze plechtigheid gehoor hadden gegeven, merkten wij o.m. op: den Hoogedelgestrengen Heer Hardeman, Resident van Soerabaja; den Hoogedelachtbaren Heer Ir. Dijkerman, Burgemeester van Soerabaja; beiden vergezeld van hun dames. Z.H.E.A. de Burgemeester was zoo vriendelijk geweest, zich bereid te verklaren, de opening der nieuwe gebouwen te verrichten.

Tevens merkten wij in het gezelschap op: den Commandant der Marine, Kapitein ter Zee, A. Vos; den Plaatselijken Militair Commandant, Majoer A. Weber; den Engelschen Vice Consul; den Inspecteur van den Dienst der Volksgezondheid, Professor Dr. Rodenwald; Dr. de Wolff en andere Doktoren, den Regent en den Patih van Soerabaja, het hoofd der Arabische gemeente, tal van personen uit de handelswereld,

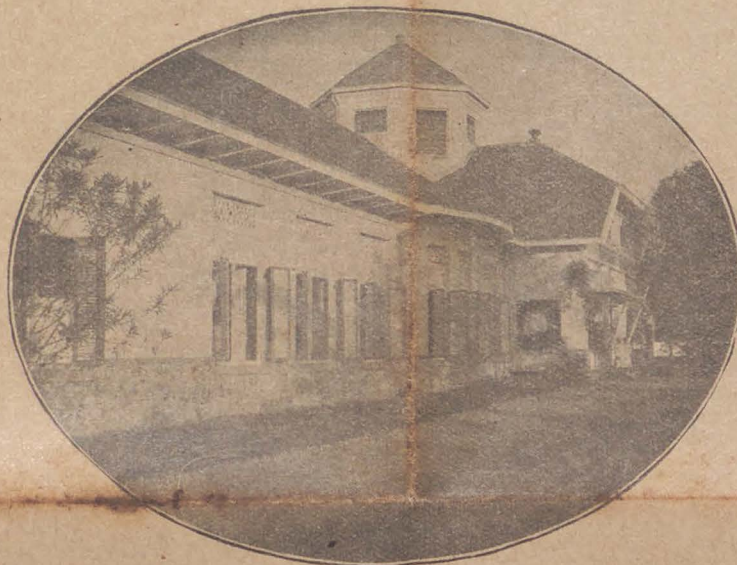
het Ziekenhuis en de opening daarvan in Januari 1925 werden vele goede wenschen uitgesproken, welke wel zijn uitgekomen, nu wij drie jaren later deze uitbreiding mogen openen, waardoor deze inrichting van een capaciteit van 50 op 100 bedden gebracht wordt. Moge de zegen, die tot op heden klaarblijkelijk op Uw arbeid heeft gerust, de Directrice hierbij niet te vergeten, ook voortdurend hierop blijven rusten; Gods besten zegen, tot leniging van de nooden eener lijdende menschheid!"

De Kommandant bracht met een kort woord dank aan den Burgemeester voor zijn vriendelijke woorden en verzocht aan Mevrouw Palstra, het zilveren schaarje, waarmede de toegang tot de nieuwe gebouwen geopend was, als souvenir aan Mevrouw Dijkerman te willen overhandigen.

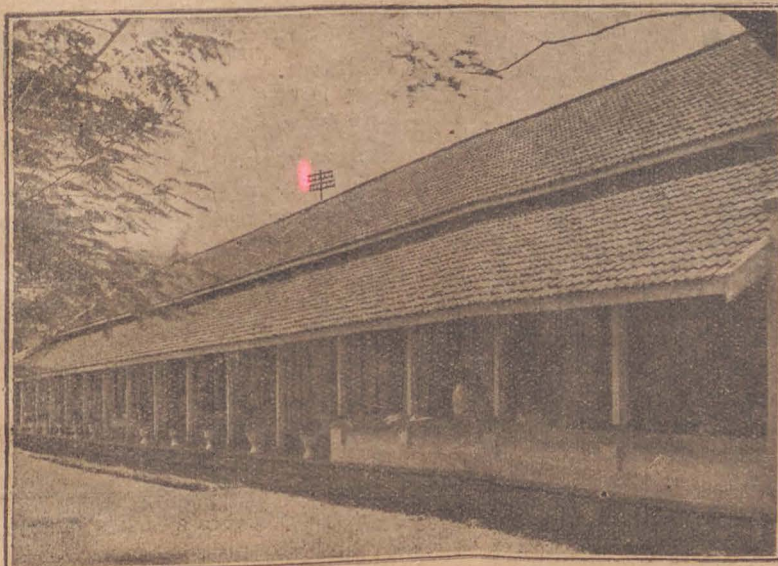
Gezamenlijk zongen wij nu een lied van het programma, waarna Majoer Lebbink ons voorging in gebed. De Kommandant las uit den 84-sten Psalm de woorden, die onze harten tot blijdschap en dankbaarheid stemmen: „Welgelukzalig is de mensch, die op U vertrouwt.".

Een zangkoor, gevormd door de aanwezige Officieren, zong nu het in Legerkringen welbekende lied: „Hoort gij den noodkreet?“, waarna de Kommandant ons enkele cijfers deed hooren met betrekking tot den bouw van de uitbreiding en de aanschaffing van het meubilair etc., etc., en dank bracht aan de verschillende firma's en handelslichamen, welke ons op zulk een vriendelijke wijze hielpen.

Hierna werd door den Resident van Soerabaja het woord gevoerd. Z.H.E.G. gaf uitdrukking aan zijn genoegen, tegenwoordig te kunnen zijn bij de openingsplechtigheid. „Dit," zeide Z.H.E.G. „is de tweede maal sedert mijn

FRONT VAN HET HOOFDGEBOUW.

EEN DER NIEUWE VLEUGELS

LIEFDERIJK VERZORGD.

DE NIEUWE EUROPEESCHE AFDEELING.

Gemeenteraadsleden, enkele persvertegenwoordigers en Chineesche notabelen.

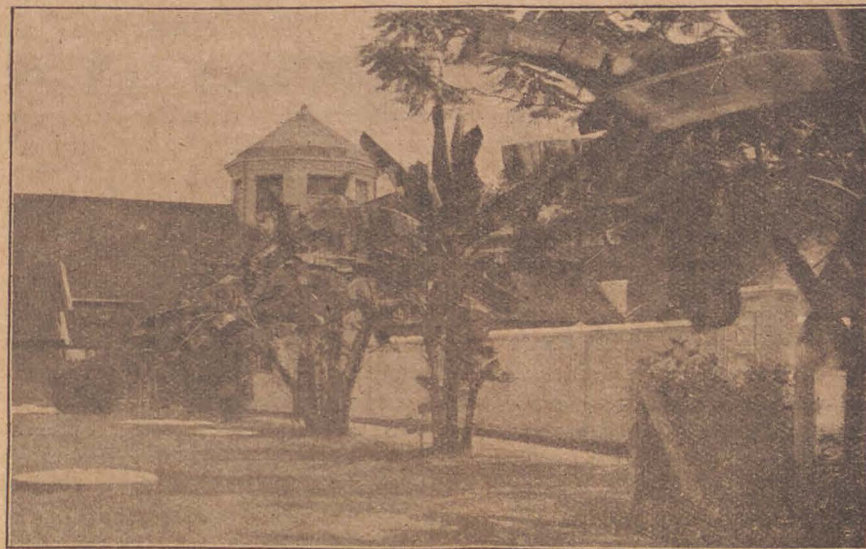
Op voorstel van den Kommandant werd begonnen met een rondgang door de gebouwen, waaraan voorafging de opening door Z.H.E.A. den Burgemeester, die het zijden lint, dat de gebouwen afsloot, met een zilveren schaarje doorknipte.

Het geheele gezelschap was zeer ingenomen met alles, wat hun nu te zien werd aangeboden. De operatiekamers, de polikliniek, het laboratorium, de ziekenzalen, de kamers voor Europeesche patienten, kortom het geheele nieuwe gebouw met al de nieuwe meubeleering, enz. werd ten zeerste geprezen.

Aan de achterzijde van het Ziekenhuis werd een gedenkplaat onthuld, als een verrassing, door Luit.-Kolonel Rawie aan den Kommandant bereid.

Teruggelaten in de ontvangloods werden de aanwezigen door onzen Leider toegesproken, die een kleine wijziging in het vastgestelde programma aankondigde, welke noodzakelijk was, omdat Z.H.E.A. de Burgemeester in verband met een te houden vergadering niet den geheelen duur van de plechtigheid aanwezig kon blijven. Het was dan ook hierom, dat aanwezig na in enkele korte woorden zijn blijdschap te hebben uitgesproken over deze belangrijke vooruitgang van het Ziekenhuis, aan Z.H.E.A. het woord verleende.

Z.H.E.A. richtte zich als volgt tot den Kommandant: „U, Kommandant, en Uw staf van Officieren en allen, die U helpen, in het bijzonder Mevrouw Palstra, van ganscher harte geluk gewenscht met deze uitbreiding in Soerabaja. De uitbreiding is zeer doeltreffend. Bij de oprichting van

DE „BINNENHOF".

comfort en gemak van de patienten te verzekeren. Deze details, zoo zeide Z.H.E.G., getuigen ervan, dat ze met liefde overwogen zijn, en dat door liefde die schikkingen zijn gemaakt, welke als het meest doeltreffend moeten worden beschouwd.

Een dankbaar applaus volgde op deze zeer waardeerende woorden van den Professor, die zeker voor allen een bewijs zullen zijn geweest voor de toewijding en liefde, welke de Officieren

optreden in dit gewest, dat ik uitgenoodigd ben om een bijzondere gebeurtenis in het Leger des Heils bij te wonen, en met veel genoegen geef ik aan die uitnodigingen gehoor; in het bijzonder bij deze plechtigheid, omdat ik weet, dat deze inrichting sedert de oprichting onder alle bevolkingsgroepen zeer veel hulp en steun en goede zorg verleend heeft." Z.H.E.G. sprak de hoop uit, dat deze inrichting moge groeien en bloeien, en brengt gaarne hulde aan het geneeskundig en verplegend personeel voor de schoone taak, waaraan het zich wijdt.

Mevrouw Palstra sprak daarna de menigte voor enkele oogenblikken toe, waarbij zij uitdrukking gaf aan haar gevoelens van dankbaarheid, dat thans in een zoo lang gevoelde behoefte was voorzien.

Voorts dient nog vermeld te worden het korte waardeerende woord, gesproken door Professor Dr. Rodenwald, den Inspecteur van den Dienst der Volksgezondheid. In zijn hoedanigheid als medicus sprak de Heer Rodenwald zijn groote ingenomenheid uit met het Ziekenhuis, den bouw, de wijze, waarop aandacht was geschonken aan de verschillende kleinere details, welke zoo belangrijk zijn, om het

DE HEER IS MIJN HERDER!

DOOR
ENSIGN Tj. TICHELAAAR.

*„Ik zal tot den Heere zeggen:
Mijne Toevlucht en mijn Burcht!
Mijn God, op Welken ik vertrouw!”
Psalm 91: 2.*

Ja, Heer, Gij zijt mijn Herder!” Deze woorden wellen op in ons hart bij het aanschouwen van deze plaat. En onwillekeurig gaan dan onze gedachten naar den 23-sten Psalm, die ons brengt in zulk een heilige sfeer van aanbidding en dankbaarheid; in dien geest, waarin zich ongetwijfeld de Godsmen David moet bevonden hebben, toen hij dezen lofzang aanhief.

Waarom noemt David den Heer hier zijn „Herder”? Heeft hij dan geen schoone, meer verheven naam voor Hem? Ja, wij weten het, hoe David in zijn psalmen zijn God bezingt en zegt: „Gij zijt mijn Steenrots”, „mijn Burcht”, „mijn Hoogvertrek”, doch voor hem bestaat er geen benaming, van zulk een diepe, innige beteekenis als juist deze: „Herder”, „mijn Herder”.

David kent de geschiedenis van zijn volk. Waren de aartsvaders, Abraham, Izak en Jacob, zijn vader Isai geen herders? Waren de Israëlieten niet een herdersvolk en werd hijzelf niet van der jeugd afaan hierin opgeleid?

Had hij niet, dikwijls zelfs met gevaar voor eigen leven, zijn schapen gehoed en verzorgd? Neen, David kent geen beteren, hooger naam voor zijn God.

O, welk een vertrouwen spreekt uit dezen 23-sten Psalm en in het bijzonder uit dat eerste vers: „De Heer is mijn Herder!” Heilssoldaten, Christenen, als gij deze voorstelling ziet, jubelt het dan ook niet in Uw hart: „De Heer is mijn Herder”, „mijn God, op Welken ik vertrouw”!

Er komen in ieders leven zeer vele oorzaken tot bekommernis en zorg, en vooral in onze dagen, waarin Kerk en Staat, maatschappij en huisgezin door zoovele gevaren worden bedreigd; in deze dagen van geweldigen partijstrijd.

En hoe gevoelen wij vaak, dat wij zoo volkomen machteloos tegenover dit alles staan! Al, wat wij vermogen, het is: een korreltje van dien grooten berg van kommer en moeite wegnemen, — een druppeltje doen wegvloeien uit dien oceaan van verdriet, — enkele droppelen van die stijgende wateren te keeren.

Wat zullen wij dan doen? De oogden sluiten, opdat wij het gevaar

niet zien? — Maar dat zou het werk van onnadenkende kinderen zijn!

Zullen we dan zeggen: „Laat ons heden genieten, wat gaat ons morgen aan?” — Dit is de lichtzinnigheid der dwazen!

Zullen we ons dan groot houden, onszelven verheffen en meenen, door eigen wijsheid, kracht en bekwaamheid het leed te kunnen keeren? — Maar is dit niet het zelfbedrog van den hoogmoed?

Zullen we dan radeloos en wanhopig zuchten en klagen? — Maar dat is de verslagenheid van het ongelooft!

Neen, niets van dit alles! Laat ons dit woord van den psalmist tot het onze maken: „De Heer is mijn Herder”, „mijn God, op Welken ik vertrouw”!

In onze jeugd was ons het vertrouwen niet vreemd. Gedreven door de liefde, wisten we als bij ingeving, waar wij een toevlucht mochten zoeken en zouden vinden voor onze kindermoeilijkheden, voor ons kinderverdriet en kindervreugde. En hield een trouwe vader ons aan de hand, nam een lief-

God heeft er recht op — Hij, onze Hemelsche Vader, onze Herder, Kunnen wij Hem niet missen bij voorspoed en zonnenschijn, minder nog bij het toenemen der gevaren. Zonder Hem in den nood der tijden, zou zijn zonder kompas op de woelende zee, zonder staf op het steile bergpad. Met Hem zijn wij veilig. Geen onweerswolk, hoe dreigend zwart, of Hij kan ze ontlasten in vruchtbaar-makenden regen. En dikwerf is hij, die met een weelklacht begon, met een psalm en dankgebed geëindigd.

Lezer, hebt gij in Christus de hoogste openbaring van Gods eeuwige liefde erkend, geloof dan ook, dat de Vader, de Herder, Zijn hulpbehoevend kind niet alleen zal laten. Wees er dan van verzekerd, dat Hij U zal leiden op den voor U besten weg — al is dat niet altijd den weg, dien gij zelf zoudt gekozen hebben — wees dan verzekerd, dat Hij U zal helpen op de beste wijze, — al is het niet altijd op die wijze, waarop gij hulp verwacht of gewenscht hadt. „Sta dan in het geloof”, dat niets U zal overkomen, waarmede gij geen winst zult kunnen doen voor Uw hooger, geestelijk leven; in het geloof, dat „dengenen, die God liefhebben, alle dingen mede-werken ten goede”. Niet de raad der wijsheid dezer wereld, niet een opgeruide volksmassa, noch het materialisme dezer eeuwen, noch het wisselend lot, ook niet het kanon, neen! GOD heeft het laatste woord, en langs duizenden wegen, die Hij alleen kent, leidt Hij alles tot de vestiging van Zijn heerlijk, eeuwig Koninkrijk.

Gaan wij dan gerust en blijmoedig de toekomst tegemoet, doende, wat onze hand vindt om te doen, ten einde Gode welgevallig te zijn; en geven wij onszelven met al het onze dan in kinderlijk vertrouwen aan den Heer en Zijn Goddelijke, Herderlijke leiding over, in het bewustzijn, dat „noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere”.

Ja voorwaar, met David jubelen wij het uit:

„De Heere is mijn Herder: mij zal niets ontbreken.

Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtken aan zeer stille wateren.

Hij verkwikt mijne ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns naams wil.

Al ging ik ook in een dal der schaduwen des doods, ik zou geen kwaad vreezen; want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.”

„Mijn God, op Welken ik vertrouw”!

van het Ziekenhuis doorlopend aan deze inrichting schenken.

Lt. Kolonel Rawie ging ons hierna voor in dankgebed, waarmede de plechtigheid werd besloten.
D. R.

Uit een der vele dagbladen, die een verslag gaven van de opening, nemen wij nog het volgende over, dat ongetwijfeld ook onze lezers zal interesseeren:

„ . . . . De rondgang bepaalde zich hierna niet, alleen tot dit nieuwe gedeelte, doch de gasten namen ook in verschillende andere afdelingen van de kliniek een kijkje en overal werden de groote zindelijkheid en de keurige inrichting van de kliniek geprezen.

De Leider van het Leger des Heils las daarop een schrijven voor van Dr. Van Lonkhuyzen, den Hoofdinspecteur van den Volksgezondheidsdienst, die daarin zijn beste wenschen uitte voor den groei en overzigt van den stand der financiën van het ziekenhuis, waarbij werd medegedeeld, dat de instelling nog met een verlies van f 25.000 werkt.

De geschiedenis van het ziekenhuis werd in het kort gememoreerd. Begonnen in een huurgebouw op Tambak Bajan, op 1 Mei 1916 met

een capaciteit van 23 bedden, moest de instelling in Augustus van hetzelfde jaar al tot uitbreiding overgaan door het bijhuren van een aangrenzend perceel, waardoor het aantal bedden gebracht werd op 50. In 1919 werd overgegaan tot aankoop van den grond op Darmo. Door bouwsubsidie van de Regeering en door bijdragen van groote maatschappijen en bank-instellingen en het publiek in Soerabaja kon het hoofdegebouw geopend worden in Januari 1925. Door den grooten toeloop van patiën was uitbreiding hoe langer hoe noodzakelijker, en in Mei 1927 kon het contract getekend worden voor den bouw van twee vleugels, een isolatiegebouw en bijbehorende werken voor een bedrag van f 80.400. — Ook hierin werd het Leger des Heils gesteund door de Regeering en het publiek, terwijl in het bijzonder gememoreerd werd de hulp van de H. V. A., de Javasche Bank, de firma Fraser Eaton, de B. P. M. en de Koloniale Bank. Ook memoreerde Kommandant Palstra de hulp, die ondervonden werd van de zijde van den Burgemeester van Soerabaja en den Directeur en de ambtenaren van Publieke Werken.

Door de uitbreiding is het bebouwd oppervlak op Darmo van 1383 M² vermeerderd met 1619 M², het aantal bedden voor Inlandsche patienten werd gebracht op 87, terwijl er ook nog een 15 bedden voor on- en minvermogenende

Europeesche patienten zijn. Sedert het bestaan van dit ziekenhuis tot einde December 1927 zijn bijna 5000 verschillende patienten ter verpleging opgenomen met 132.159 verpleegdagen; 1211 kinderen werden er geboren, terwijl in de polikliniek, die vanuit dit ziekenhuis op Boeboetan wordt gehouden, 357.962 personen werden behandeld.

De Staf van het ziekenhuis bestaat uit de Directrice, Stafkapiteine Stewart; een vrouwelijke arts, dr. E. Haug, die bijgestaan wordt door drie gediplomeerde Europeesche verpleegsters. Verder zijn er nog twee Europeesche Zusters aangesteld voor den huishoudelijken dienst van het ziekenhuis, waarin bovendien verschillende Inlandsche verpleegsters haar opleiding ontvangen.

Na deze schets van het ziekenhuis gegeven te hebben, gaf Kommandant Palstra het woord aan den H. E. Gestr. Heer Resident Hardeman, die van ganscher harte zijn hulde bracht voor dezen arbeid van het Leger des Heils. Spreker uitte de hoop, dat Directrice en medici de voldoening mogen smaken, welke bij den opzet van het werk verwacht werd.

Na dat Kommandant Palstra den Resident dank gebracht heeft voor diens waardeerende rede, sprak Mevrouw Palstra nog zeer sympathieke woorden aan het adres van het personeel van het ziekenhuis en aan hen, die de uit-

breiding mogelijk hebben gemaakt door hun medewerking. Spreekster sprak met veel liefde over het werk en in een vergelijking schetste zij den toestand van hen, die door het Leger des Heils geholpen worden.

Professor Rodenwald wees ook op de liefdevolle hulp, die de patienten in het ziekenhuis ondervinden, en bracht hulde aan de verpleegsters en doktoren, die behulpzaam zijn bij dit liefdewerk.

Aan het einde werd een slotzang aangeheven en een dankgebed uitgesproken door Lt.-Kolonel J. P. Rawie, Algemeene Secretaris van het Heilsleger, en hiermede was het officieele gedeelte van de opening geëindigd.

Het hart heeft redenen, die de rede niet kent. Het hart gevoelt God, de rede niet. Dat is het volmaakte geloof: God te kennen door het hart.

Pascal.

Huwelijksklokken.

Ensigne Ellen E. Erle en Lt. Kolonel Dr. Wilhelm A. Wille
door den Kommandant in den echt verbonden.

18 APRIL 1928

was een zeer bijzondere dag voor Semarang. In het Ooglijders Hospitaal was het dagen van te voren al te zien, dat er een groote gebeurtenis zou plaats hebben. Eindelijk — de lang ver-

LT.-KOLONEL EN MEVROUW DR. W. WILLE.

wachte dag was aangebroken: Lt.-Kolonel Dokter Wille en Ensigne Erle zouden in den echt worden verbonden.

Zal die dag ooit door een der aanwezigen worden vergeten? En zeker niet het minst voor de betrokken personen was deze dag onvergetelijk! Aandoenlijke momenten worden op zulke dagen doorleefd, en zoo was 't ook nu. Bij het aan-

schouwen van die prachtige, schoone bloemstukken kwamen er in 't bijzonder teedere gevoelens in het hart bij de gedachte aan hen, die ze zonden. Er waren erbij van hooggeplaatste personen; ook van patienten, die zoo gaarne bij deze gelegenheid iets wilden toonen van hun dankbaarheid. Een schilderstukje werd dagen van te voren aangeboden met de vriendelijke woorden: „Als Dokter mij niet had genezen, zou ik nooit zoo iets tot stand hebben kunnen brengen.”

Ach, zooveel liefs, zooveel vriendelijks kwam dien dag tot uiting! 's Middags een gezellig onder-onsje, waaraan de vele genoodigden deelnamen! 's Avonds om 7 uur echter brak het gewichtigste moment aan: de inzegening van het huwelijk door onzen Leider, Kommandant en Mevrouw Palstra spraken zeer vriendelijke woorden, die in 't bijzonder de bruid hebben goed gedaan, omdat Mevrouw de Moeder van Ensigne Erle in gedachten bij ons bracht. De Algemeene Secretaris las de gelukwensen voor, die telegrafisch van heinde en ver waren ingekomen.

Vervolgens spraken Mevrouw van Emmerik, Ensigne Rosendahl, Adjudant Glover. Ook de woorden, door deze makkers gesproken, zegenen allen. De meisjes van het Meisjeshuis zongen een mooi lied. Na de huwelijksplechtigheid kwam de bruid aan het woord. Haar woorden spraken van stil geluk, van het verlangen tevens, den Kolonel terzijde te staan in het werk, dat zooveel liefde eischt.

Ook Dokter sprak treffende woorden. 't Was hem aan te zien, dat hij gelukkig was. Bovenal gaven beiden aan God de eer, en Hij is waard te ontvangen alle dank!

Alles is voorbij. Menschen gingen naar huis; de bloemen gingen aan 't verwelken. „En nu blijve geloof, hoop en liefde, deze drie, doch de meeste van deze is de liefde”.

Van harte wenschen wij Mevrouw en Dokter Wille Gods rijksten zegen toe in de toekomst. Moge hun vereeniging een groote aanwinst zijn voor den strijd, opdat vele donkere zielen mogen komen tot het eeuwige Licht! R. F.

Vereenigd onder de blag.

Huwelijksinzegening van
Zuster I. Loriaux en Broeder R. v. d. Zee
te Bandoeng.

Nadat daags tevoren in intiemen kring de vrienden met het a. s. bruidspaar waren vereenigd op een gezellige thee, was eindelijk de voor beide makkers zoo belangrijke dag in hun leven aangebroken.

Woensdagavond 9 Mei had de huwelijksinzegening van Zuster Loriaux en Broeder van der Zee plaats, welke plechtigheid geleid werd door onzen beminden, Algemeenen Secretaris en Mevrouw Rawie.

De zaal, — door rappe handen in een groen kleed gestoken, aangevuld met verschillende bloemstukken, — was al dadelijk bij den aanvang geheel gevuld met makkers en vrienden, die het bruidspaar bij aankomst een allerhartelijkst welkom gaven.

Mevrouw Rawie bepaalde ons bij den 23-sten Psalm en richtte in verband daarmee hartelijke woorden zowel tot de aanwezigen, als tot het bruidspaar, wiens Herder de Heer is.

En dan komt de Kolonel aan het woord; in een geestige toespraak herinnert hij er aan, hoe na vele moeilijkheden eindelijk deze lang verbeide dag is aangebroken, doch het nog maar op het nippertje is geweest, dat hij thans tegenwoordig kan zijn; maar God-lof, de Heer maakte alles well.

Nadat de zangbrigade in de gelegenheid is gesteld, om een lied te zingen, leest de Kolonel de huwelijksartikelen voor en vervolgt met een in-hartelijke toespraak tot de jonggehuwden, om zowel in voor- als tegenspoed den Heer te dienen; — het is de inleiding tot de groote gebeurtenis in hun leven. Een aangrijpend oogenblik, als daar onze beide makkers, gekniel onder de oude Legervlag, in een vurig gebed den Heer worden opgedragen, opdat zij thans vereenigd de banier des Kruises hoog zullen houden tot eer van God. Wij gevoelen zoo, dat de Heer nabij is, en als dan de vergadering hen toezigt: „Dat 's Heeren zegen op u daal”, dan is het zoo duidelijk, dat allen medeleven in deze bijzondere plechtigheid.

De kleuters komen thans naar het platform, om na aanbidding van bloemen, een allerliefsten heilwensch voor het jonge paar op te zeggen, wat een daverend handklap uitlokt.

Nu wordt de Bevelvoerende Officier in de gelegenheid gesteld, om aan onze makkers, „Vaders Boek” te overhandigen met de bede, dat zij er veel troost en blijdschap in zullen vinden.

Thans volgen, afgewisseld door het zingen van heerlijke koren, verschillende blijmoedige toespraken van enkele Officieren en ten slotte van Broeder van der Veer, namens het korps.

De Jongelieden-Zangbrigade zingt een lief lied van vreugdeklokken en zonnenschijn.

Eindelijk is er gelegenheid voor Zuster van der Zee, om te getuigen van de vele zegeningen, welke tot hertoe haar deel waren. Ja, de Heer was goed in het verleden, en zij spreekt haar vertrouwen uit, om met Gods hulp samen den Heer te dienen in de toekomst.

Broeder van der Zee acht zich de gelukkigste man van Bandoeng; het is een ernstige dag voor hem geweest, doch hij acht zich volkomen gelukkig, nu hij met zijn lieve vrouw de belofte heeft afgelegd, in lief en leed den Heer te dienen en hun best te willen doen, om anderen ten zegen te zijn; hij zegt allen dank voor de hartelijke wijze, waarop zooveel Officieren als makkers hen tegemoet zijn gekomen. 't Was een avond, welke zeker niet licht vergeten zal worden . . . . . J. v. d. V.

BROEDER EN ZUSTER R. v. d. ZEE.

DE KOMMANDANTS EN DE ALGEMEENE SECRETARIS in het Europeesche Korps te Bandoeng.

Mijlpalen op den levensweg! Wij kennen ze allen: dagen, die immer in onze herinnering voortleven en waar wij met ontroering aan terugdenken. Zulk een dag was het Zondag 29 April voor de Stafkapiteins Johansson, die hun kleine, lieve Ingrid aan den Heer kwamen opdragen — zelf alles schade achtende om de uitnemendheid van Christus — was het hun zulk een groote vreugde, hun kind te geven in de hoede des Heeren en het Hem te wijden. De samenkomst werd geleid door onze beminde Kommandants en velen waren opgekomen, om deze gebeurtenis bij te wonen.

Na samenhang en gebed en een ernstige toespraak van den Kommandant ging deze tot de plechtigheid zelve over.

Het was een mooi moment, toen onze Leider met het kindje, benevens de ouders zich schaarde onder de Legervlag en de kleine Ingrid in innig gebed aan den Heer opdroeg. Staande zong de vergadering daarna de Stafkapiteins en hun kleine lieveling de zegenbede toe.

Met een herinnering aan de woorden uit Exodus 2 zeide de Kommandant, terwijl hij in naam van den Hemelvader de kleine weer aan de jonge, gelukkige moeder teruggaf: „Neem dit kind en verzorg het voor Mij en Ik zal u uwen loon geven!”

Daarna een getuigenis van den Stafkapitein, waarin hij zijn dank aan God uitsprak. Vervolgens luisterden wij met aandacht naar Mevrouw Kommandant Palstra. Geput uit rijke levenservaring en innige verknochtheid aan de belangen van Gods Koninkrijk, is haar woord immer tot zegen, en ook dezen morgen gaf het menigeen stof tot nadenken.

Mevrouw Rawie zegende aller hart door een harer mooie solo's.

Nog verdient vermelding, dat in deze samenkomst Kapiteine Mason, die pas uit Canada in Bandoeng was aangekomen, een blijmoedig getuigenis gaf van geloofsvertrouwen en liefde tot Hem, Die „ons eerst heeft lief gehad”, en daarom recht heeft op geheel ons leven en op een volkomen gehoorzaamheid aan Zijn wil.

's Avonds leidde de Algemeene Secretaris de Verlossingsamenkomst. Ook nu was de zaal goed bezet met een aandachtig publiek. Er was vrijheid onder Gods kinderen en liederen van samenhang, blijde getuigenissen en koren wisselden elkander af. Met grooten ernst bracht de Kolonel Gods Woord. „Er is een weg, die iemand recht schijnt, maar het laatste van dien zijn wegen des doods”, was het onderwerp, dat, gestafd door treffende voorbeelden en onder den invloed van Gods Geest, van groote kracht was. Hier en daar zag men een traan wegpinken, wellicht geschied door bittere levenservaring.

Na een dringende uitnodiging werd deze samenkomst beëindigd en gingen wij huiswaarts in het bewijstzijn, dat dezen dag eeuwigheidswerk was gedaan.

A. B.

Ons Korps is wel zeer bevoorrecht boven vele andere; wat al bijzondere samenkomsten; dikwijls zijn onze Leaders in ons midden en hoe worden wij dan door hun woorden opgevoerd tot hooger, dieper geestelijk leven en door hun eerbied-afdwingend voorbeeld opgewekt en aangemoedigd, om te volharden in den strijd! Vele zegeningen zijn hierdoor ons deel en zielen worden gered. Halleluja!

Op Zondag 6 Mei leidden de Algemeene Secretaris en Mevrouw Rawie de samenkomsten, waarin een drietal Officieren afscheid namen, voor zij met Europeesch verlof gingen. Haar blijmoedige getuigenissen, — sprekend van dank aan den Heer voor Zijn redding en bewaring, van het voorrecht, Hem te mogen dienen als Officier van het Leger des Heils in deze gewesten, en van den zegen, hierdoor voor elgen hart

ontvangen, — wecten in den Heiligingsbijeenkomst op tot algeheele toewijding aan den dienst en den wil des Heeren.

Het Bijbelwoord van den Kolonel, met klem gebracht, was geheel in dienzelfden geest en drong tot ernstig zelfonderzoek en tot verootmoediging voor God.

De openluchtsamenkomst des middags in het Pieterspark trok vele belangstellenden.

Een groote schare luisterde met diepe aandacht naar de verschillende getuigenissen en bovenal ook naar het Bijbelverhaal.

Des avonds een samenkomst vol gloed en leven. De Evangeliewaarheden werden met kracht gepredikt door woord en lied. De woorden der scheidenden, met voorbeelden uit haar ervaring, wezen de onbekeerden naar den Bron van het Water des Levens, dat de dorstende ziel alleen kan voldoen, en voor allen om niet te verkrijgen is nu, in het heden der genade.

Het Evangeliezaad, dezen dag uitgestrooid, zal zeker op Gods tijd vrucht voortbrengen.

BIJ DE OPENING VAN DEN BAZAR TE DJOKJA.

Onder leiding van de Beschermvrouwe Mevrouw Jasper werd te Djokja ten bate van het Militair Tehuis en het Kinderhuis aldaar een groot sch opgezette bazar georganiseerd, die gehouden werd in de Loge „Mataram”, en zich in een enorme belangstelling mocht verheugen. Op den eersten Mei reisden onze Leaders naar Djokja, om tegenwoordig te zijn bij de officiele opening door den Hoogedelgestrengen Heer Jasper, Resident van Djokja, waarbij aanwezig waren Z. H. de Sultan van Djokja en Prins Pakoe Alam.

De Resident gaf uitdrukking aan zijn bewondering voor den arbeid van het Leger des Heils in het algemeen en in Djokja in het bijzonder. Hij memoreerde, dikwijls in zijn dienst met het Leger in aanraking te zijn gekomen en steeds met het grootste genoegen aan dien arbeid steun te hebben verleend, wanneer die in den een of anderen vorm werd gevraagd.

De kraton- en de bataljonsmuziek en vooraanstaande Inlandsche musici verleenden medewerking. Op de foto komen voor: (zittend): Kommandant Palstra, Z. Exc. Gouverneur Jasper, Z. H. de Sultan van Djokja, Mevrouw Jasper, Mevrouw Palstra, H. H. Prinses Pakoe Alam, Mevrouw van Rheenen; (staand): o. m. de Heer Zeijlstra, Lt.-Kolonel Rawie, Overste van Rheenen, Ensigne Berge, de Heer Raas, Kommandeur Hallman, Z. H. Prins Pakoe Alam en Adjudant Nyheim.

LEZING TE DJOKJA

door den Algemeenen Secretaris.

Door Lt.-Kolonel Rawie werd een druk bezochte lezing gehouden in de aula van de Algemeene Middelbare School, welke zaal met groote bereidwilligheid hertoe was afgestaan door den Directeur, den Heer Hubbeling.

Nadat door den Kolonel de vergadering eenigszins was ingeleid in den aanvangsarbeid van het Leger des Heils, over de geheele wereld thans verbreed in 86 landen en koloniën, werd door middel van zeer schoone en vaak diep ontroerende lichtbeelden aangetoond het tot dankbaarheid stemmende werk van het Leger des Heils, hier in Indie in het bijzonder van zoo groote betekenis.

Met groote erkentelijkheid werd gesproken over het werk van „Zuster” Hallman te Djokja en toen onze „Djokjasche Zangvogeltjes” op het zilveren doek te voorschijn werden getooverd, gevoelde ieder in de zaal de groote waarde van het liefdevolle werk, dat daar in het Kinderhuis Gambakan (evenals in de andere Kinderhuizen van het Leger) in alle stilte en in toewijdinge offerende dag na dag, jaar na jaar wordt verricht.

Toen dan ook door den Kolonel werd gezocht, om allen „Veilig in Jezus' armen” mede te zingen, klonk daar spontaan en gedragen in de stilte van den heerlijk mooien avond een jubel- en dankzang, die bij velen moet hebben doen trillen blijdschap en vreugde en hoopvolle verwachting voor de toekomst.

Nadat door den Kolonel doel en betekenis van den Legerarbeid uiteengezet waren, getoond was, hoe vol liefde de arbeid onder de melaatschen plaats vindt, hoe de blinden wederom ziende gemaakt worden, hoe de verlatenen en de hulpeloozen worden verzorgd, werd onder dankzegging deze zoo uitnemend geslaagde bijeenkomst gesloten.

BOEKHANDEL : JAVASTRAAT 16 : BANDOENG.

ZOO JUUST ONTVANGEN :

Commissioner George S. Railton.
Een levensbeschrijving van den
eersten Commissioner van het
Leger des Heils.

Gebonden in donkerrooden
stempelband: Hollandsche ver-
taling . . . . . f 2,25

Voor kinderen
Het leven van Jezus.
In het Hollandsch. f 2,00

Kleine kruisjes, zonder spreuk, ook als
boekenleger te gebruiken.
In 6 verschillende soorten, à 5 cent.

VRAAG ONZEN CATALOGUS!